

gerningsmanden fra yderligere lovovertrædelser indenfor de rammer, som hensynet til samfundets sikkerhed sætter.

Forslaget indeholder heller ikke regler om betingede domme, idet man finder, at værdien af denne reaktionsform vil være meget problematisk, når det tages i betragtning, at forslaget foranstaltninger i forvejen tillader en betydelig differentiering af reaktionen mod kriminelle handlinger, at der i forslaget er lagt vægt på at hjemle adgang til senere at træffe bestemmelse om hensigtsmæssige ændringer af den første afgørelse, f. eks. når denne går ud på beskikkelse af tilsyn, og at i hvert fald en ny lovovertrædelse vil gøre en betinget dom ret betydningsløs. Under hensyn hertil skønner man, at betingede domme kan virke som en unødigt komplikation i foranstaltningssystemet, som i forvejen tilstræber at udfylde netop den funktion, som den danske straffelov tillægger de betingede domme.

Regler om idømmelse af hæfte, fængsel eller anden straf, der indebærer domfældtes indespærring, er ikke optaget i forslaget, dels fordi de enkelte forsøg, man hidtil i grønlandsk retspraksis har gjort med anvendelsen af indespærring som straf, har haft uheldige følger, dels fordi denne sanktionsform er i strid med grønlandsk retstradition, og endelig fordi det vil være forbundet med uforholdsmæssigt store økonomiske udgifter at opføre der til egnede bygninger i Grønland. De geografiske forhold og den spredte bebyggelse frembyder iøvrigt gode muligheder for isolation af farlige domfældte.

Selv om udgangspunktet for udarbejdelsen af forslag til kriminallov for Grønland har været grønlandsk retspraksis, har man dog ikke foreslået regler, som må anses for stridende mod dansk retsopfattelse. Som eksempel herpå skal nævnes, at det ifølge hidtidig grønlandsk retspraksis har været strafbart som sigtet i en kriminel sag at afgive falsk forklaring for retten. På sådanne punkter har man ved udarbejdelsen af forslaget ikke fulgt hidtidig praksis.

Som en nydannelse i Grønland indfører forslaget adgang til at oprette foranstaltningsnævn. Efter hidtidig grønlandsk ret har såvel den stedlige læge som den stedlige præst som regel haft sæde i sysselretten ved behandlingen af alvorligere kriminelle sager. Med gennemførelsen af lov nr. 271 af 14. juni 1951 om rettens pleje i Grønland kapi-

tel 1 § 12, stk. 2, kan såvel præster som læger begære sig fritaget for hvervet som dommer, hvorved man i retterne har mistet den særlige psykologiske indsigt, som disse embedsmænd sædvanligvis har med hensyn til på stedet boende kriminelle personer. For at kunne drage fordel af de pågældende tjenestemænds indgående kendskab til de personer, som de i medfør af deres embede har berøring med, har man fundet det hensigtsmæssigt at skabe adgang til at indføre en institution, hvorigennem man kan få udtalelser af lægelig og almenpsykologisk karakter til brug for sagens behandling.

Da man i den kommende tid må forudse forandringer i det grønlandske samfunds struktur er der næppe tvivl om, at det efter nogen tid vil vise sig nødvendigt at supplere eller ændre de i nærværende lovforslag givne regler. Under hensyn hertil tillægger man det stor betydning, at man regelmæssigt foretager undersøgelser af, hvorledes loven fungerer i praksis.

Udkastet til forslaget er udarbejdet af fuldmægtig i statsministeriets 2. departement Verner Goldschmidt, som har deltaget i den juridiske ekspedition. Professor, dr. jur. Louis le Maire har bistået ved udarbejdelsen af udkastet, og de til grund liggende principper har været drøftet med professor, dr. jur. Stephan Hurwitz. Endvidere har forskellige spørgsmål været drøftet med landshøvdingen over Grønland, P. H. Lundsteen og landsdommer ved Grønlands landsret, J. Kisbye Møller.

Udkastet har, efter først at have været forelagt rigsdagens grønlandsudvalg til orientering, været forelagt landsrådene til betænkning under deres møde i sommeren 1950. Landsrådene tiltrådte udkastet med enkelte ændringer.

Endvidere har udkastet i 1951 været forelagt og er blevet tiltrådt af det nyvalgte landsråd under dettes møde i efteråret 1951.

Udkastet har, bortset fra § 117, der er udarbejdet senere, været forelagt justitsministeriet og den i 1950 nedsatte straffelovskommission, hvis formand er professor, dr. jur. Stephan Hurwitz. Kommissionen har i det væsentlige tiltrådt det, men dog på en række punkter fremsat forslag til bestemmelser, som er blevet indarbejdet i lovforslaget, således at dette i det store og hele fremtræder, som det er godkendt af justitsministeriet og straffelovskommissionen.

Hvor forslaget afviger fra, hvad justits-